

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΔΥΣΗΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ

crash

online

ΤΕΥΧΟΣ 50 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2018 • ΤΙΜΗ 4,50 € • ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΛΙΚΗΣ ΡΗΞΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Πώς έδιωξαν τους
Ρώσους πράκτορες

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

«Εγώ, ο Τσίπρας
και ο Καρμένος»

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Πώς ξεπουλάνε
όλες τις αρχαιότητες

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΗ-ΤΑΓΙΠ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

**«Μου υποσχέθηκες νέα Λωζάννη.
ΜΗ ΜΕ ΕΚΘΕΣΕΙΣ. ΘΑ ΤΟ ΜΕΤΑΝΙΩΣΕΙΣ!»**

Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΠΟΜΠΟΛΑ - ΚΑΛΛΙΤΣΑΝΤΣΗ • ΟΙ ΝΕΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΗ ΛΑΥΡΕΝΤΙΑΔΗ

CRASH

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ
ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Πόσο καιρό ακόμη θα κρατήσει η επικίνδυνη

Οι Ρώσοι αξιωματούχοι χαρακτηρίζουν τον Τσίπρα «πιόνι» καθοδηγούμενο από τους «μεγάλους» της Δύσης. Το Κρεμλίνο θεωρεί πως οι εμπνευστές των απελάσεων θα υποστούν οδυνηρές προσωπικές συνέπειες και τότε θα γίνει αντιληπτός ο τρόπος και το μέγεθος της ρωσικής εκδικητικότητας...

«παγωνιά» στις σχέσεις της Ελλάδος με τη Μόσχα;

Ο Κοτζιάς
επέλεξε να
τα «σπάσει
πλήρως»
με τη Μόσχα και
να μιλήσει
για «διπλωματία
της κότας»!

Ρεπορτάζ: Γιώργος Τράγκας, Παντελής Ζήλος

ΓΙΑΤΙ διώξαμε
με **ΤΟΣΟ ΘΟΡΥΒΟ...**
δύο «**ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΥΣ**»
Ρώσους **ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ!**

➔ **Α**νήκουμε στο ΝΑΤΟ. Είμαστε πιστοί σύμμαχοι των Αμερικανών. Βρισκόμαστε υπό τον απόλυτο οικονομικό έλεγχο των Γερμανών. Για πόσο καιρό όμως μπορούμε να έχουμε μια τόσο μεγάλη κόντρα με τη Μόσχα; Στηρίζομαστε στην Ουάσινγκτον και μας βολεύει η διαμάχη του Ντόναλντ Τραμπ με τον Ταγίπ Ερντογάν. Μας εξυπηρετεί η δικαιολογημένη έλλειψη εμπιστοσύνης του αμερικανικού παράγοντα προς τη σημερινή Τουρκία. Αν αύριο τα βρούνε οι Αμερικανοί με τους Τούρκους, αν αύριο αλλάξει η στρατηγική Αμερικής και Γερμανίας απέναντι στην Τουρκία, πόσο απομονωμένοι μπορεί να βρεθούμε; Δηλαδή, την ώρα που ο Ταγίπ θα επιστρέψει στην αγκαλιά της Δύσης και θα πιάσει να «παίζει» με την «αρκούδα», τι θα συμβεί στην περιοχή μας αν ταυτόχρονα δεχθούμε επιθετικές διεκδικήσεις από όλους τους γείτονες που είναι και στενοί σύμμαχοι του σουλτάνου;

Το Βερολίνο μάς αποδυναμώνει και μας οδηγεί πιθανότατα στο επόμενο βήμα, στην αλλαγή συνόρων. Ποτέ δεν τα χαλάει με την Άγκυρα. Ανέκαθεν είχε στενές σχέσεις με την Τουρκία και σε κάθε περίπτωση επιλέγει να βοηθήσει τους γείτονες σε όλες τις διαφορές που έχουν με την Ελλάδα.

Πόσο καλό λοιπόν είναι να διαρρηγνύουμε πλήρως τις σχέσεις μας με χώρες που δεν ανήκουν στο ΝΑΤΟ αλλά μπορούν να παίξουν ρόλο στη διάρκεια κρίσεων λόγω του μεγέθους τους;

Βέβαια, δεν πρέπει να περιμένουμε ότι η Μόσχα θα παραβιάσει ποτέ τις σφαίρες επιρροής και θα σπεύσει να αναμικθεί σε συγκρούσεις μεταξύ μελών της Ατλαντικής Συμμαχίας, όταν μάλιστα σε κάθε περίπτωση επιδιώκει να αποδυναμώσει το ΝΑΤΟ ή να ανακόψει διεύρυνσή του.

Πόσο όμως μπορεί να κρατήσει μια τόσο έντονη διπλωματική διαμάχη μεταξύ της Αθήνας και της Μόσχας; Πολλοί λένε ότι φτάνει οι χειρισμοί του υπουργού Εξωτερικών Νίκου Κοτζιά και γενικά του Μαξίμου. Ήδη, και με κάθε τρόπο, η Μόσχα απορρίπτει οποιαδήποτε προσέγγιση με την Ελλάδα και κυρίως με τον Έλληνα πρωθυπουργό και την κυβέρνησή του. Όλοι οι Ρώσοι αξιωματούχοι χαρακτηρίζουν τον Τσίπρα «πιόνι» καθοδηγούμενο από τους «μεγάλους» της Δύσης. Και, πριν προλάβει να πει εκεί στη ΔΕΘ ότι θα επισκεφθεί τη Μόσχα, βγήκε το ρωσικό κρατικό πρακτορείο και τόνισε πως «κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει το 2018». Εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία (από πλευράς διπλωματικών χειρισμών) είναι ο τρόπος με τον οποίο ξέσπασε η κρίση και η απέλαση των δύο Ρώσων διπλωματών που κατηγορήθηκαν ευθέως για κατασκοπεία και για «ανάμιξη στις εσωτερικές υποθέσεις της Ελλάδας». Και στο παρελθόν (και επί Σοβιετικής Ένωσης, και μετά την πτώση του Τείχους) είχαμε εντοπίσει επικειρήσεις των Ρώσων πρακτόρων επί ελληνικού εδάφους. Ο πόλεμος των μυστικών υπηρεσιών Δύσης - Ανατολής είναι αέναος και αδυσώπητος. Ουσιαστικά δεν άλλαξε τίποτα από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου. Αυτό το βλέπουμε κάθε τόσο με τις δολοφονίες Ρώσων πρακτόρων ή ολιγαρχών που έχουν καταφύγει και ζουν στη Δύση, αλλά είναι πάντα εχθροί του σημερινού Κρεμλίνου.

Ποτέ όμως δεν χρησιμοποιήθηκαν τέτοιου είδους μεθοδεύσεις και επίσημες ανακοινώσεις για τις απε-

Η στιγμή που στη λίμνη των Πρεσπών υπογράφεται η συμφωνία μεταξύ Ντιμιτρόφ - Κοτζιά υπό το βλέμμα Τσίπρα - Ζάεφ...

λάσεις μελών της ρωσικής μυστικής υπηρεσίας. Λέγαμε ψιθυριστά στο αυτί τους: «Σας πιάσαμε. Έχετε εντοπιστεί». Συνήθως γινότανε ένα τηλεφώνημα και ο πράκτορας μάζευε τα ρούχα του και πήγαινε πάλι πίσω από το Παραπέτασμα. Επέστρεφε στο κρύο. Χωρίς θόρυβο, χωρίς διπλωματική σύγκρουση. Τώρα, επί των ημερών του κυρίου Νίκου Κοτζιά, του πρώην «Σουσλόφ» του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, άλλαξε ο τρόπος αντιμετώπισης και προκλήθηκε μεγάλη διπλωματική αναταραχή. Μήπως θέλαμε να δείξουμε και να αποδείξουμε προς τους Αμερικανούς, Γερμανούς και γενικά τους νατοϊκούς ότι είμαστε «δικοί τους»; Σίγουρα ο καθηγητής κύριος Κοτζιάς δεν θα απαντήσει...

Η όλη κρίση στις ελληνορωσικές σχέσεις ξεκίνησε όταν η εφημερίδα «Καθημερινή», αποκλειστικά και διερευνησίμα επιλεκτικά, αποκάλυψε ότι η Αθήνα απέλασε δύο Ρώσους διπλωμάτες και απαγόρευσε την είσοδο στην Ελλάδα άλλων δύο. Από τη στιγμή εκείνη άρχισαν οι ελεγχόμενες ή μη σχετικές διαρροές και ακολούθησαν οι επίσημες δηλώσεις από μέλη της ελληνικής κυβέρνησης για διαπίστωση εμπλοκής Ρώσων διπλωματών αναφορικά με το ονοματολόγιο των Σκοπίων και τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Σύμφωνα με όσες πληροφορίες διαθέτει το «CRASH»: Από τους δύο απελαθέντες Ρώσους διπλωμάτες, ο Βίκτορ Γιάκοβλεφ αποτελούσε ικανό και δραστήριο μέλος της ρωσικής πρεσβείας στη χώρα μας και σχετιζόταν με τις ρωσικές μυστικές υπηρεσίες. Όμως ο άλλος, ο Αλεξέι Ποπόφ, εδώ και δύο χρόνια διέμενε στη Θεσσαλονίκη, έχοντας συ-

νταξιοδοτηθεί, και συνεπώς είναι λανθασμένος ο χαρακτηρισμός του ως ενεργού Ρώσου διπλωμάτη. Βεβαίως υπήρξε γενικός πρόξενος της Ρωσίας στη συμπρωτεύουσα για πολλά χρόνια και λόγω της θέσης του αυτής εκτιμάτο ότι αποτελούσε - και ίσως να αποτελεί ακόμα - όργανο της Ρωσικής Υπηρεσίας Πληροφοριών Εξωτερικού (SVR).

Ο Αλεξέι Ποπόφ από τη δεκαετία του '70 και ως ακόλουθος της πρεσβείας της Σοβιετικής Ένωσης, άρχισε τότε να επισκέπτεται τακτικά το Άγιο Όρος. Ως γενικός πρόξενος της Ρωσίας στη Θεσσαλονίκη, αλλά και ως σχετιζόμενος με τις μυστικές υπηρεσίες της χώρας του, είχε τον έλεγχο των επαφών με τους ιερωμένους, αλλά και την εποπτεία των χρηματοδοτήσεων στο Άγιο Όρος, προκειμένου να αυξηθεί η επιρροή του Πατριαρχείου της Μόσχας εκεί και εις βάρος του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινούπολης, αποβλέποντας συγχρόνως και στη σταθερή επιδίωξη των Ρώσων για τη δημιουργία ισχυρών ερεσιμάτων σε ολόκληρη τη Βόρεια Ελλάδα. Δεν απουσίασε από καμία σημαντική επίσκεψη Ρώσου πολιτικού ή θρησκευτικού αξιωματούχου στο Άγιο Όρος κατά τα τελευταία χρόνια, ενώ ήταν εκείνος που ανέγνωσε τους χαιρετισμούς του Ρώσου Προέδρου Βλαντιμίρ Πούτιν και του πρωθυπουργού Ντμίτρι Μεντβέντεφ κατά την ενθρόνισή του νέου ηγουμένου της Μονής Αγίου Παντελεήμονος, Ευλογίου, τον Οκτώβριο του 2016. Γενικά, υπήρξε ένας αξιόλογος και άκρως δραστήριος Ρώσος αξιωματούχος σε ολόκληρη την περιοχή της Βόρειας Ελλάδας, και όχι μόνο, αφού το έτος 2003 μαζί με τον φίλο του και τότε σταθμάρχη της SVR

Στον πόλεμο των κατασκόπων ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκαν τέτοιου είδους μεθοδεύσεις για τις απελάσεις μελών της ρωσικής μυστικής υπηρεσίας, όπως συνέβη στην Ελλάδα. Παλιά, έλεγαν ψιθυριστά στο αυτί τους: «Σας πιάσαμε. Έχετε εντοπιστεί». Συνήθως γινότανε ένα τηλεφώνημα και ο πράκτορας μάζευε τα ρούχα του και πήγαινε πάλι πίσω από το Παραπέτασμα. Επέστρεφε στο κρύο. Χωρίς θόρυβο, χωρίς διπλωματική σύγκρουση...

Ο Αλεξέι Ποπόφ ήταν εκείνος που ανέγνωσε τους χαιρετισμούς του Πούτιν κατά την ενθρόνιση του νέου ηγουμένου της Μονής Αγίου Παντελεήμονα, Ευλογίου, τον Οκτώβριο του 2016.

στην Αθήνα, Λεονίντ Ρεσέντικοφ, ανέλαβαν την πρωτοβουλία και πραγματοποίησαν τις πρώτες ενέργειες για τη δημιουργία του ρωσικού νεκροταφείου στη Λήμνο, που εντασσόταν στις προσωπικές προτεραιότητες του Βλαντιμίρ Πούτιν στην Ελλάδα.

Πάντως, θα πρέπει να αναφερθεί ότι ουδέποτε καταγράφηκε δραστηριότητα του Αλεξέι Ποπόφ που να προκάλεσε την ελληνική πλευρά ή να τον εξέθεσε, οπότε η σημερινή αντιμετώπισή του εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης, και επειδή δεν προβάλλονται συγκεκριμένες αναφορές για τη δράση του, μάλλον σχετίζεται αποκλειστικά και μόνο με την παλαιότερη δράση και τη σχέση του με τις ρωσικές μυστικές υπηρεσίες.

Απέναντι στις απελάσεις των Ρώσων αξιωματούχων, η Μόσχα απάντησε με αναμενόμενα συμμετρικά αντίμετρα, αλλά η σχετική ρωσική οργή είναι σίγουρο ότι δεν εξαντλήθηκε με αυτά. Σύμφωνα με πληροφορίες του «CRASH», το Κρεμλίνο πνέει μένεα κατά του σημερινού υπ. Εξωτερικών, ο οποίος εξέδωσε τόσο σκληρή ανακοίνωση εναντίον της Ρωσίας χαρακτηρίζοντας «αυθαίρετα» τα ρωσικά αντίμετρα και τη Μόσχα σύντροφο «εν όπλοις» της Τουρκίας.

Ο Έλληνας ΥΠΕΞ, προκειμένου να αμβλύνει την κριτική απέναντί του για την πλήρη υποβάθμιση των σχέσεων με την άλλη υπερδύναμη, αποφάσισε να απομακρύνει τον -τοποθετημένο από τον ίδιο- Έλληνα πρέσβη στη Μόσχα, Ανδρέα Φρυγανά, φορτώνοντας έτσι σε αυτόν μέρος της ευθύνης για την ελληνο-ρωσική κρίση. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι άφησε κενή τη θέση του επικεφαλής της ελληνικής διπλω-

ματικής εκπροσώπησης στη Ρωσία, αποσκοπώντας προφανώς στην πλήρη υποβάθμιση των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών. Ο πρώην κομμουνιστής υπουργός του κυρίου Τσίπρα -λένε πολιτικοί και διπλωματικοί κύκλοι- επιλέγει την πλήρη ρήξη των σχέσεων με τη Μόσχα προκειμένου να δείξει την απόλυτη ευθυγράμμιση της κυβέρνησης Τσίπρα με το ΝΑΤΟ και τις Βρυξέλλες.

Φυσικά, αναρωτιέται εύλογα κανείς πώς μεταλλάχθηκε εκείνος ο αριστερός Κοτζιάς ο οποίος προκάλεσε εκρήξεις στο έκτακτο ευρωπαϊκό συμβούλιο για την Ουκρανία λόγω της φιλορωσικής στάσης του, ή όταν παλαιότερα σε βιβλίο του έγραφε ότι το πολωνικό συνδικάτο «Αλληλεγγύη» του Λεχ Βαλέσα αποτελούσε δημιούργημα Αμερικανών πρακτόρων!

Είναι λογικό η Ελλάδα να ανησυχεί για την προσέγγιση του Ταγίπ Ερντογάν με τον Βλαντιμίρ Πούτιν, αλλά εκ μέρους της Μόσχας δεν έχει διαφανεί μέχρι στιγμής καμία αλλαγή στάσης στο Κυπριακό και στα ελληνοτουρκικά θέματα. Ειδικότερα, στο θέμα της Συμφωνίας των Πρεσπών, οι Ρώσοι δυσφόρησαν επειδή, μέσω της εισόδου των Σκοπιανών στο ΝΑΤΟ, επηρεάζονται σημαντικά ρωσικά συμφέροντα στην περιοχή, αλλά δεν είχαν επιχειρήσει και δεν επέδειξαν εμφανώς διάθεση αντιπαράθεσης με την Αθήνα. Η χώρα μας θα μπορούσε να εντοπίσει και απομονώσει τις ρωσικές κινήσεις ή να προειδοποιήσει για αυτές μέσω της διπλωματικής οδού. Ή μέσω δημοσιευμάτων στον ελληνικό Τύπο. Να ανακόψει δηλαδή την κλιμάκωση των ρωσικών επιχειρήσεων επηρεασμού της κοινής γνώμης χωρίς να πυ-

ροδοτηθεί η ρήξη στις σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών. Χωρίς να έχουμε μια οργανωμένη Ρωσία απέναντί μας.

Το Κρεμλίνο φαίνεται να αποδίδει την ευθύνη και την αδυναμία αποκλιμάκωσης της έντασης στον Νίκο Κοτζιά, στον οποίο προσάπτει «άσφαλους χειρισμούς» και «απρεπείς δηλώσεις», όπως την αναφορά του σε «διπλωματία της κότας»!

Είναι αναμφισβήτητο ότι με τη συμπεφωνημένη αλλαγή του ονόματος της ΠΓΔΜ, αυτή γρήγορα θα καταστεί μέλος του ΝΑΤΟ. Μια εξέλιξη που προκαλεί στη Ρωσία την απώλεια κάθε ερείσματος στην κάρδια περιοχή των Δυτικών Βαλκανίων, μένοντας μόνο με τη Σερβία, την οποία κινδυνεύει και αυτήν να χάσει, επειδή πιέζεται ποικιλοτρόπως να εναγκαλισθεί τη Δύση. Αντίθετα, οι Δυτικοί μάλλον εύκολα επιτυγχάνουν να επιβληθούν καθολικά στη συγκεκριμένη περιοχή, κυρίως μέσω του απόλυτου ελέγχου τους στον Αλέξη Τσίπρα, στο πρόσωπο του οποίου βρήκαν έναν ανέλπιστο πιστό σύμμαχό τους, που φαίνεται να μεταμορφώθηκε οβιδιακά ως προς τις διαθέσεις του έναντι της Μόσχας, στοιχείο που σίγουρα επιφέρει πρόσθετη ρωσική δυσaráσκεια απέναντι στην ελληνική κυβέρνηση.

Θα πρέπει να σημειωθεί, ακόμα, ότι οι φερόμενες κυβερνητικές διαρροές για οργάνωση επεισοδίων από τους Ρώσους εις βάρος του Αλέξη Τσίπρα κατά την επίσκεψή του στη ΔΕΘ προκάλεσαν τον θυμό της Μόσχας και συνετέλεσαν στην περαιτέρω επιδείνωση της όλης κρίσης.

Οι απελάσεις ως μέτρο αντιμετώπισης παράνομων ενεργειών

Γενικά, οι απελάσεις αλλοδαπών από διάφορες χώρες συμβαίνουν συνεχώς και σε μεγάλους αριθμούς. Διαφέρουν κυρίως από τους λόγους της απέλασης, σε συνδυασμό πάντοτε με τους υφιστάμενους νόμους και τις σχέσεις της φιλοξενούσας ή της χώρας κατάληξης με τη χώρα προέλευσης των απελαυομένων. Συνήθως οι απελάσεις των αλλοδαπών που δεν σχετίζονται με κάποια κρατική - υπηρεσιακή ιδιότητα, χρησιμοποιούν πλαστά ταξιδιωτικά έγγραφα ή στερούνται παντελώς αυτών, δεν δημιουργούν προβλήματα μεταξύ των δύο χωρών, αφού συνήθως στηρίζονται σε διμερείς συμφωνίες, εκτός κι αν λαμβάνουν μαζική μορφή, οπότε ενδέχεται να προκύψουν σχετικά προβλήματα, ιδίως όταν αποδίδονται ή συνδέονται με την τρομοκρατία.

Η κατάσταση είναι τελείως διαφορετική στις περιπτώσεις απελάσεων μελών κάποιας επίσημης (διπλωματικής ή υπηρεσιακής) εκπροσώπησης ή αποστολής ξένης χώρας, αφού προκύπτει άμεσο και σοβαρό πρόβλημα στις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών. Φυσικά, για να προβεί κάποια χώρα σε τέτοιου είδους αποφάσεις και ενέργειες, θα πρέπει να υφίσταται σοβαρός λόγος που επιβάλλει ή επιτρέπει ανάλογες αντιδράσεις, ενώ σχεδόν πάντοτε προβάλλονται οι σχετικοί λόγοι απέλασης, οι οποίοι, προκειμένου να είναι πειστικοί, θα πρέπει να αναφέρονται σε υπαρκτά αποδεικτικά στοιχεία ή σαφείς λόγους που θα δικαιολογούν ή θα προσπαθούν να δικαιολογήσουν τους ισχυρισμούς τους. Στους συγκεκριμένους λόγους απέλασης μπορούν να ►►

Το Κρεμλίνο πνέει μένεα κατά του σημερινού υπουργού Εξωτερικών, ο οποίος εξέδωσε τόσο σκληρή ανακοίνωση εναντίον της Ρωσίας χαρακτηρίζοντας «αυθαίρετα» τα ρωσικά αντίμετρα και τη Μόσχα σύντροφο «εν όπλοις» της Τουρκίας. Ο Κοτζιάς -λένε πολιτικοί και διπλωματικοί κύκλοι- επιλέγει την πλήρη ρήξη των σχέσεων με τη Μόσχα προκειμένου να δείξει την απόλυτη ευθυγράμμιση της κυβέρνησης Τσίπρα με το ΝΑΤΟ και τις Βρυξέλλες.

► συμπεριληφθούν κατηγορίες εναντίον συγκεκριμένου αξιωματούχου για συγκεκριμένες παράνομες δράσεις στο έδαφος ή εντός του χώρου συμφερόντων της φιλοξενούσας χώρας, οπότε συνήθως παραπέμπουν σε κατασκοπευτικές δραστηριότητες, τις οποίες η φιλοξενούσα χώρα **θα έχει κάθε συμφέρον να αποκαλύψει με λεπτομέρειες, προκειμένου να πείσει τους τρίτους και την κοινή γνώμη για τις αποφάσεις της, ενώ συγχρόνως θα εκθέτει καίρια την άλλη χώρα, η οποία σχεδόν πάντοτε είναι ανταγμένη στη λίστα των μη φιλικών της χωρών.**

Σε πολλές όμως περιπτώσεις οι απελάσεις ξένων αξιωματούχων, με διπλωματικά ή υπηρεσιακά διαβατήρια, αποφασίζονται για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας ή σε περιόδους έντασης στις σχέσεις των δύο χωρών, οπότε οι προβαλλόμενοι λόγοι απέλασης είναι ηροφανείς και έτσι δημοσιοποιούνται και δικαιολογούνται. **Οι περισσότερες περιπτώσεις απελάσεων επίσημων μελών διπλωματικής ή υπηρεσιακής αποστολής κάποιας χώρας επιφέρουν αντίστοιχες και μάλλον ισοβαρείς αντιδράσεις και εκ μέρους της άλλης χώρας, κυρίως για ευνόητους λόγους μετριασμού των εντυπώσεων και προσπάθειας αποδόμησης των ισχυρισμών του αντιπάλου, χρησιμοποιώντας και προβάλλοντας στοιχεία ή ισχυρισμούς που λίγο ή πολύ είναι στερεότυποι και πιστοί σε κάποιες πάγιες πολιτικές τακτικές και σκοπιμότητες.**

Η πιθανότητα συσχετισμού με το «Σχέδιο Πυθία 1»

Οι σχετικές αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης για τις απελάσεις Ρώσων αξιωματούχων δεν αποκλείεται να συνδέονται ή να αποσκοπούν και στην αποδόμηση του διαβόητου «Σχεδίου Πυθία 1» (Σχέδιο αποσταθεροποίησης της χώρας - Σχέδιο δολοφονίας του πρώην πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή), δηλαδή της μεγάλης και άκρως σημαντικής δικογραφίας που σχετίζεται και με τις υποκλοπές στη Vodafone, καθώς και με διαρροές άκρως ευαίσθητων εγγράφων από την ΕΥΠ, η δικαστική διερεύνηση των οποίων κατέληξε σε εμπλοκή και σε σοβαρές κατηγορίες κατά των Αμερικανών, οι οποίοι έχουν κάθε λόγο να περιθωριοποιηθούν και να αρχειοθετηθούν οι συγκεκριμένες υποθέσεις, μέσω μιας διαστρέβλωσης και ανατροπής κάποιων στοιχείων, συνδυάζοντάς τα με μεθοδευμένη ρωσική παραπληροφόρηση.

Η συγκεκριμένη πιθανότητα ενισχύεται και από τη μάλλον πρόσφατη και κάτω από αδιευκρίνιστες και αινιγματικές συνθήκες και σκοπιμότητες κλειστού χαρακτήρα άτυπη ενημέρωση επιλεγμένων αλλά άγνωστου αριθμού δημοσιογράφων, εκ μέρους του διοικητή της ΕΥΠ Γιάννη Ρουμπιάτη, ο οποίος αναφέρθηκε αόριστα σε ένα εν εξελίξει σχέδιο υπονόμησης και αποσταθεροποίησης της ΕΥΠ από κάποια ομάδα προσώπων που έχουν ή είχαν σχέση με την ελληνική μυστική υπηρεσία. Ο ίδιος τόνισε ότι υπάρχουν σαφείς υπόνοιες πως τα πρόσωπα αυτά ενεργούν για λογαριασμό μυστικών υπηρεσιών «μη δυτικής χώρας και βορειοανατολικής κατεύθυνσης», φωτογραφίζοντας ουσιαστικά τη Ρωσία, ενώ συγχρόνως -και μάλλον ανεπιτυχώς- προσπάθησε να χαρακτηρίσει αναξίπιστο τον βασικό πληροφοριοδότη του «Σχεδίου Πυθία

Ο Ποπόφ υπήρξε ένας αξιόλογος και άκρως δραστήριος Ρώσος αξιωματούχος σε ολόκληρη την περιοχή της Βόρειας Ελλάδας και όχι μόνο, αφού το 2003 μαζί με τον φίλο του και τότε σταθμάρχη της SVR στην Αθήνα, Λεονίντ Ρεσέτνικοφ, ανέλαβαν την πρωτοβουλία και πραγματοποίησαν τις πρώτες ενέργειες για τη δημιουργία του ρωσικού νεκροταφείου στη Λήμνο, που εντασσόταν στις προσωπικές προτεραιότητες του Βλαντιμίρ Πούτιν στην Ελλάδα!

Ο Αμερικανός πρέσβης Τζέφρι Πάιπς είναι... δαιμόνιος, δρώντας καθοριστικά σε καίριες ελληνικές αποφάσεις υπό την ομπρέλα του Ντόναλντ Τραμπ. Για τους Ρώσους, πάντως, είναι «persona non grata». Μάλιστα, τον έχουν κατηγορήσει πως επεμβαίνει σε πολλά ζητήματα χωρίς να έχει πάρει πρώτα τη συγκατάθεση του State Department...

1», εμφανιζοντάς τον να μετέφερε στην ΕΥΠ πληροφορίες σκόπιμα παρασχεθείσες από τους Ρώσους προκειμένου να προκληθεί ένταση ανάμεσα στην Ελλάδα και στους συμμάχους της.

Τα της ελληνικής κυβέρνησης και οι πιθανές δυσάρεστες συνέπειες

Οι Ρώσοι, προκειμένου να προβάλλουν εμπόδια στη συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και ΠΓΔΜ στο θέμα της ονομασίας της δεύτερης, που θα δρομολογεί και την ένταξή της στο ΝΑΤΟ, μπορούσαν μάλλον εύκολα και περισσότερο αποτελεσματικά να ενισχύσουν ποικιλοτρόπως τόσο τις αντιδράσεις του ισχυρού και ευρισκόμενου μέχρι πρόσφατα στην εξουσία κόμματος του VMRO της γειτονικής μας χώρας, όσο και ανάλογες ενέργειες εκ μέρους δύο βουλγαρικών κομμάτων που θεωρούνται φερέφωνα της Μόσχας, συμπορεύονται και στηρίζουν τον Βούλγαρο πρωθυπουργό Μπόικο Μπορίσοφ, δηλαδή το Ατακα του Βόλεν Σιντέροφ και το VMRO-BND του φίλα προσκείμενου προς αυτούς Κρασίμιρ Καρακατσάνοφ, αντιπροέδρου και υπουργού Άμυνας της σημερινής βουλγαρικής κυβέρνησης.

Από την πλευρά της ελληνικής κυβέρνησης και με δεδομένα τα πολλά και σοβαρά θέματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας, η έννοια των ισορροπιών θα έπρεπε να προσλαμβάνει κυρίαρχη θέση στην εξωτερική μας πολιτική, επιδιώκοντας σύναψη διακρατικών συμφωνιών και συμμαχιών με αμοιβαία και διακριτά οφέλη, αποφεύγοντας κάθε αντιπαράθεση.

Με δεδομένες τις διαχρονικά καλές σχέσεις της χώρας μας με τη Ρωσία, αλλά και πριν με τη Σοβιετική Ένωση, οι όποιες διαπιστωθείσες ανθελληνικές, ζημιογόνες για τα συμφέροντά μας και γενικά παράνομες δραστηριότητες Ρώσων στο ελληνικό έδαφος θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν με διαφορετικούς και άκρας αποτελεσματικούς τρόπους, χωρίς να διαταραχθούν οι μεταξύ των δύο χωρών σχέσεις, και οι ελληνικές αποφάσεις και ενέργειες να μην καταστούν αντικείμενο εκμετάλλευσης ή ένδειξη υποτακτικότητας

σε κελύσματα ή επιθυμίες τρίτων.

Εφόσον λοιπόν η ΕΥΠ, ή κάθε άλλη ελληνική Υπηρεσία ή Αρχή, διαπίστωσε ανάλογες δραστηριότητες συγκεκριμένων Ρώσων αξιωματούχων, θα μπορούσαν να ακολουθήσουν οι παρακάτω αναφερόμενες ενέργειες, γνωστές στις υπηρεσίες αντικατασκοπείας και αντιπληροφοριών ως μέτρα εξουδετέρωσης, που βεβαίως θα αναλάμβανε να διεκπεραιώσει ο τομέας αντικατασκοπείας της ΕΥΠ, σε διαρκή συνεργασία, συνεννόηση και έγκριση από τους αρμόδιους αξιωματούχους του υπουργείου Εξωτερικών.

Ο πρώτος και ο πλέον απλός τρόπος είναι η επικοινωνία ή το όποιο σαφές μήνυμα προς τον αναπτύξαντα παράνομη δράση ότι ενήργησε παράνομα και θα υποστεί δυσάρεστες συνέπειες αν δεν ζητήσει άμεσα τον επαναπατρισμό του. Ο δράστης, ο οποίος σε όλες σχεδόν αυτές τις περιπτώσεις ανήκει στις μυστικές υπηρεσίες της χώρας του ή συνδέεται άμεσα με αυτές, γνωρίζει πολύ καλά τις συνέπειες αν δεν υπακούσει στις συγκεκριμένες υποδείξεις μιας υπηρεσίας αντικατασκοπείας. **Θα μπορούσε, δηλαδή, να δημοσιοποιηθεί η δράση του, να παγιδευθεί και να βρεθεί ο κατηγορούμενος για εγκληματικές ή κακουρηνηματικές πράξεις (τα επιχειρησιακά όργανα της κάθε υπηρεσίας πληροφοριών γνωρίζουν πολύ καλά τους συγκεκριμένους τρόπους παγιδευσης), αλλά και να απελαθεί από τη χώρα.**

Οι σχετικές συνέπειες σε αυτές τις περιπτώσεις είναι ότι ο συγκεκριμένος αξιωματούχος θα εκτεθεί στην υπηρεσία του, όπως και η ίδια η υπηρεσία του, ενώ η καριέρα του θα επηρεαστεί ανάλογα, με πιθανή τη μετακίνησή του σε άλλη κρατική υπηρεσία ή ακόμα και την απομάκρυνσή του από τον κρατικό μηχανισμό. Σε όλες σχεδόν τις παρόμοιες περιπτώσεις η επιλογή του δράστη ακολουθεί πιστά και με ακρίβεια το σχετικό τελεσίγραφο, ζητώντας τον άμεσο επαναπατρισμό του, προβάλλοντας κάποιους προσωπικούς λόγους.

Βεβαίως, στην υπηρεσία του θα αναφέρει όλη

την πραγματικότητα, επειδή γνωρίζει τα επακόλουθα αν αποκρύψει κάτι, αλλά σε κάθε περίπτωση οι συνέπειες θα είναι μάλλον ήπιες και σίγουρα όχι καταστροφικές, αφού η υπηρεσία του δεν θα έχει εκτεθεί επισήμως. Με αυτόν τον τρόπο θα εξουδετερωνόταν και η παράνομη δράση του κάθε Ρώσου αξιωματούχου στη χώρα μας και η Μόσχα θα λάμβανε το σχετικό μήνυμα, με αποτέλεσμα να διακόψει ή τουλάχιστον να περιορίσει ανάλογες δράσεις στο ελληνικό έδαφος. Συγχρόνως, η ελληνική πλευρά θα μπορούσε να προβάλει στον οποιονδήποτε δυτικό σύμμαχο ή εταίρο της ότι οι δραστηριότητες των Ρώσων στη χώρα μας παρακολουθούνται στενά και αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά, αποτρέποντας και προλαβαίνοντας έτσι την όποια απαίτηση ή επιθυμία εκ μέρους κάποιου ισχυρού δυτικού συμμάχου ή εταίρου για λήψη μέτρων εις βάρος της Μόσχας.

Ένας άλλος τρόπος, ο οποίος χαρακτηρίζεται από διακριτικότητα και αποτελεσματικότητα, ενώ ταυτόχρονα ουδόλως θα επηρέαζε τις διμερείς μας σχέσεις με τη Ρωσία και δεν θα μπορούσε να συσχετιστεί με απαιτήσεις ή παρεμβάσεις τρίτων, θα ήταν η εκ μέρους του υπουργείου Εξωτερικών ενημέρωση του Ρώσου πρέσβη για την ανάπτυξη δράσεων εις βάρος των ελληνικών συμφερόντων από τους συγκεκριμένους Ρώσους αξιωματούχους, για τους οποίους θα μπορούσε να απαιτήσει την άμεση ανάκληση των δραστηριοτήτων τους ή, αποτελεσματικότερα, τον επαναπατρισμό και την αντικατάστασή τους. **Με αυτόν τον τρόπο επίσης η Μόσχα θα λάμβανε το μήνυμα, θα εκτιμούσε ανάλογα τον τρόπο αντίδρασης της ελληνικής κυβέρνησης και σίγουρα θα εκπλήρωνε τις σχετικές προτάσεις και επιθυμίες της ελληνικής πλευράς χωρίς να διαταραχθούν οι παραδοσιακά καλές ελληνορωσικές σχέσεις. Ο συγκεκριμένος τρόπος ενέργειας και αντίδρασης θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί και μέσω σχετικού μηνύματος ή επικοινωνίας του Έλληνα υπουργού Εξωτερικών με τον Ρώσο ομόλογό του, επιλογή που θεωρείται περισσότερο διακριτική, αποτελεσματική και θα ετύχανε ξεχωριστής ικανοποίησης από τη Μόσχα.**

Ως απόλυτα διακριτική, αν όχι απόλυτα μυστική και αφανής, αλλά εξασφαλισμένης και άμεσης αποτελεσματικότητας, μπορεί να χαρακτηριστεί μια άλλη και μάλλον «σύγχρονη» μέθοδος και ενέργεια, που προέκυψε μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, όταν άνοιξε και λειτουργήσε ένας δίαυλος επίσημης συνεργασίας μεταξύ των δυτικών υπηρεσιών πληροφοριών και των αντίστοιχων ρωσικών. **Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο, που ακολουθήθηκε μέχρι τώρα από αρκετές δυτικές χώρες, η ΕΥΠ, η οποία έχει ως βασική αρμοδιότητα την αντικατασκοπεία και συνεργάζεται επίσημα με τις ρωσικές υπηρεσίες πληροφοριών, SVR και FSB, σε συνεννόηση πάντοτε με το υπουργείο Εξωτερικών, θα μπορούσε να συζητήσει, να απαιτήσει και να επιτύχει την άμεση απομάκρυνση και αντικατάσταση των δραστηριοποιηθέντων παράνομων στο ελληνικό έδαφος Ρώσων αξιωματούχων, ανεξάρτητα αν ανήκουν ή όχι στις τάξεις των ρωσικών μυστικών υπηρεσιών, με δεδομένη την ισχύ και τον ρόλο αυτών των υπηρεσιών στη σημερινή Ρωσία. Με αυτή τη μέθοδο αντίδρασης, η εξουδετέρωση των συγκεκρι-**

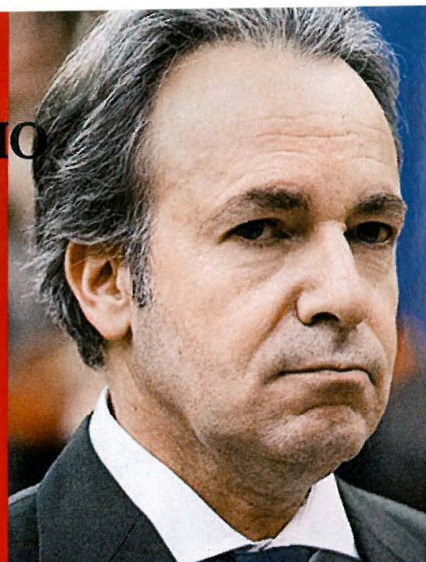
► μένων Ρώσων αξιωματούχων θα ήταν εξασφαλισμένη, το σχετικό μήνυμα θα περιερχόταν και θα απασχολούσε το Κρεμλίνο, ενώ ουδόλως και πάλι θα επηρεάζονταν οι σχέσεις των δύο χωρών, αφού και αρμόδιοι αξιωματούχοι των υπουργείων Εξωτερικών της Ελλάδας και της Ρωσίας ίσως και να αγνοούσαν τις συγκεκριμένες υπόγειες συνεργασίες και ενέργειες των μυστικών υπηρεσιών των δύο χωρών.

Όμως, η ελληνική κυβέρνηση, παρακάμπτοντας ή αγνοώντας τους παραπάνω κλασικούς και διακριτικά αποτελεσματικούς τρόπους αντίδρασης, επέλεξε την ακραία και αδικαιολόγητη μέθοδο των απελάσεων Ρώσων αξιωματούχων, προβάλλοντας κάποιους μάλλον αόριστους και ατεκμηρίωτους ισχυρισμούς και απολύτως κανένα αποδεικτικό στοιχείο, με αποτέλεσμα να δυναμιτίζει τις ιστορικές και σταθερές ελληνορωσικές σχέσεις, χωρίς να υπολογίσει και να αξιολογήσει τις συνέπειες αυτής της ενέργειας και πόσο αυτές μπορούν να προσβάλουν και να βλάψουν τα ελληνικά συμφέροντα, αλλά και τα εθνικά μας θέματα.

Το μεγάλο και κρίσιμο ερώτημα που τίθεται είναι γιατί υιοθετήθηκε η συγκεκριμένη ακραία επιλογή. Δεν υπήρχε η αναγκαιότητα στενής σχετικής συνεργασίας μεταξύ ΥΠΕΞ και ΕΥΠ; Αν όχι, γιατί; Ο διοικητής της ΕΥΠ ενημέρωσε τον υπουργό Εξωτερικών, αν ο τελευταίος δεν γνώριζε, ότι στις συγκεκριμένες περιπτώσεις ακολουθούνται άλλες, ήπιες, αποτελεσματικές και όχι δυσάρεστων συνεπειών τακτικές; Μήπως ο διοικητής της ΕΥΠ αγνοούσε αυτές τις διαφορετικές μεθόδους αντίδρασης, οπότε θα πρέπει να καταλογιστούν σοβαρές ευθύνες και ανικανότητα στον τομέα αντικατασκοπείας της ελληνικής μυστικής υπηρεσίας και γενικότερα σοβαρά θέματα λειτουργίας και συνεργασίας στους κόλπους αυτής της τόσο ευαίσθητης και σημαντικής υπηρεσίας;

Αν όλες αυτές οι δυνατότητες αντίδρασης και εξουδετέρωσης της ρωσικής δράσης συζητήθηκαν μεταξύ ΥΠΕΞ και ΕΥΠ, ο Νίκος Κοτζιάς θα πρέπει να αιτιολογήσει, έστω και καθυστερημένα, τις σχετικές ακραίες αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης και να προβάλει αναμφισβήτητα στοιχεία εμπλοκής και ενοχής των Ρώσων αξιωματούχων, όπως επιβάλλεται να συμβαίνει σε απελάσεις διπλωματών που κατηγορούνται για ανάλογες δραστηριοποιήσεις. Σε περίπτωση που ο Έλληνας υπουργός Εξωτερικών παραμένει στις ίδιες μέχρι τώρα τακτικές και θέσεις του, οι οποίες βάλλουν προκλητικά και προσβλητικά κατά μιας υπερδύναμης, τότε οι αποφάσεις για τις απελάσεις των Ρώσων αξιωματούχων ερμηνεύονται και αποδίδονται σε πολιτική σκοπιμότητα, την οποία όμως επίσης πρέπει να αναφέρει και να δικαιολογήσει ο επεικώς αφελής Έλληνας υπουργός Εξωτερικών. Κι αν δεν προβεί και στην τελευταία αναφερόμενη ενέργεια, τότε σίγουρα ενήργησε και φέρεται να εξυπηρετεί άγνωστα και επικίνδυνα για τα εθνικά μας θέματα συμφέροντα τρίτων, περίπτωση που αξιολογείται ως η πλέον επώδυνη για τη χώρα μας, ανεξάρτητα της τυχόν ύπαρξης ή υπόσχεσης των όποιων ανταλλαγμάτων, τα οποία ούτε διαφαίνονται και ούτε μπορούν να μετριάσουν την όλη εθνική ζημιά.

Προκειμένου να καταστούν πειστικοί οι ισχυρισμοί της ελληνικής κυβέρνησης για ρωσική ανάμιξη

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ο πρέσβης Ανδρέας Φρυγανιάς. ΔΕΞΙΑ: Ο Γιάννης Ρουμπάκης.

και επιδίωξη ματαίωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών, θα έπρεπε να αποκαλυφθούν οι συγκεκριμένες κεκαλυμμένες και μέσω των «παράνομων» δικτύων ρωσικές δραστηριοποιήσεις. Αντίθετα, η ελληνική κυβέρνηση υπέπεσε σε διπλό λάθος, αφού κατηγόρησε ευθέως τη Μόσχα για επηρεασμό επιχειρηματιών, προσέγγιση κρατικών λειτουργών και διοργάνωση συλλαλητηρίων, μέσω μελών της επίσημης ρωσικής εκπροσώπησης, που απέβλεπαν στη ματαίωση της συγκεκριμένης συμφωνίας, χωρίς να αναφέρει και να προβάλλει κανένα σχετικό στοιχείο, ενώ συγχρόνως ουδεμία αναφορά έκανε για δράσεις μυστικών ρωσικών κλιμακίων και δικτύων, ισχυρισμοί που, έστω και χωρίς στοιχεία, θα μπορούσαν να θεωρηθούν αληθοφανείς, αφού αυτές οι μέθοδοι δράσης ακολουθούνται από τις ρωσικές μυστικές υπηρεσίες σε παρόμοιες περιπτώσεις. Το μεγάλο λάθος ίσως να οφείλεται και σε σχετική εισήγηση ή άποψη της ΕΥΠ, η οποία σε μια τέτοια περίπτωση εντοπίζεται να αγνοεί τις μεθόδους δράσης των ρωσικών υπηρεσιών πληροφοριών στο ελληνικό έδαφος και να αδυνατεί να συλλέξει και να προβάλει συγκεκριμένες δράσεις, συγκεκριμένων ατόμων, σε συγκεκριμένους χρόνους και με συγκεκριμένο σκοπό, συγχέοντας ενδεχομένως τις μεθόδους δράσης των ρωσικών μυστικών υπηρεσιών με εκείνες των αντίστοιχων αμερικανικών, οι οποίες ενεργούν ακριβώς όπως καταγγέλλονται, στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι Ρώσοι.

Εάν η ΕΥΠ δεν είχε καμία σχέση ή εμπλοκή, είτε επειδή δεν υπήρξαν πραγματικές σχετικές ρωσικές δραστηριοποιήσεις, είτε επειδή ήταν ανίκανη να τις εντοπίσει, τότε η ελληνική κυβέρνηση και το ελληνικό ΥΠΕΞ θα έπρεπε να επικαλούνται πολιτική σκοπιμότητα για τις απελάσεις των Ρώσων αξιωματούχων, δικαιολογώντας τις αποφάσεις τους με κάποιοι πειστικούς ισχυρισμούς και επιχειρήματα, προσπατεύο-

ντας όμως με αυτόν τον τρόπο την τόσο ευαίσθητη ελληνική μυστική υπηρεσία.

Παρακάμπτοντας και παραβιάζοντας διαχρονικές και πάγιες πολιτικές θέσεις της Ελλάδας απέναντι στην κάποτε Σοβιετική Ένωση και στη μετέπειτα Ρωσία, η ελληνική κυβέρνηση, εντελώς βεβιασμένα και χρονικά άκαιρα, προχώρησε σε αποφάσεις απελάσεως χωρίς να προβάλει συγκεκριμένα στοιχεία και κατηγορίες, με αποτέλεσμα να διαγράψει ουσιαστικά και τυχόν υπαρκτές σχετικές ρωσικές δράσεις και να εμφανίζεται ότι ενεργεί για λογαριασμό τρίτων και για άγνωστους λόγους, ενδεχόμενα τα οποία πιθανότατα να επιφέρουν πρόσθετα προβλήματα σε κρίσιμα εθνικά μας θέματα, καθώς και στις σχέσεις της χώρας μας με μια υπερδύναμη που ασκεί καθοριστική επιρροή στην ευρύτερη περιοχή μας.

Με βάση τα μέχρι στιγμής δεδομένα και την παντελή έλλειψη σχετικών επιχειρημάτων της ελληνικής κυβέρνησης, ενδέχεται να ασκήθηκαν πιέσεις εκ μέρους μιας ή περισσότερων μεγάλων δυτικών χωρών προκειμένου να διαταραχθούν οι σχέσεις της Ρωσίας και με την Ελλάδα, τη μόνη ίσως χώρα της ΕΕ και του NATO η οποία παραδοσιακά διαστηρούσε σταθερά καλές σχέσεις με τη Μόσχα. Οι τυχόν υπαρκτές και ασκηθείσες πιέσεις συνδυάζονται χρονικά με τις αναμφισβήτητες υποχωρήσεις της ελληνικής πλευράς στο θέμα της συμφωνίας επί της ονομασίας της ΠΓΔΜ, προκειμένου η τελευταία να ενταχθεί στους κόλπους του NATO, μέσα από μια έκδηλη σπουδή, η οποία σαφώς και δεν μπορεί να αποδοθεί ή να συσχετιστεί με τη χώρα μας. Έναντι αυτών των πιέσεων και των υποχωρήσεων, η Ελλάδα θα έπρεπε να έχει λάβει ή να έχει εξασφαλισμένα κάποια ανταλλάγματα, τα οποία όμως ουδόλως διαφαίνονται.

Πάντως, είναι πολύ πιθανό οι Αμερικανοί να σχετίζονται με τις αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης για απελάσεις Ρώσων αξιωματούχων, ►►

Είναι πολύ πιθανό οι Αμερικανοί να σχετίζονται με τις αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης για απελάσεις Ρώσων αξιωματούχων. Η επίσκεψη του Τζέφρι Πάιατ στο Άγιο Όρος, τον περασμένο Απρίλιο, δεν ήταν τυχαία, όπως και η συνάντησή του με τον Εφραίμ. Μετά από αυτή την επίσκεψη, άνοιξε ο ασκός του Αιόλου για τις ελληνορωσικές σχέσεις...

► αφού, πέραν των δηλώσεων, δράσεων και γενικά των θέσεων του διακατέχοντος από ασίστατο αντιρωσικό μένος Αμερικανού πρέσβη Τζέφρι Πάιατ, αξιόπιστες πηγές αναφέρουν ότι οι πληροφορίες για τις εναντίον των ελληνικών συμφερόντων δραστηριότητες των Ρώσων αξιωματούχων προέρχονταν από τους Αμερικανούς. Η αμερικανική σχετική εμπλοκή σχεδόν αποδεικνύεται από τα λεχθέντα, στην Επιτροπή Εξωτερικών Σχέσεων της Αμερικανικής Γερουσίας, του Αμερικανού υφυπουργού Εξωτερικών Γουές Μίτσελ, ο οποίος ευθέως κατέθεσε ότι η χώρα του διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην επίλυση του «Μακεδονικού», εις βάρος της Ελλάδας, αποσκοπώντας σε μια προσπάθεια γεωπολιτικού περιορισμού των ρωσικών επιδιώξεων στην περιοχή.

Με αφορμή τη συνάντηση του Ντόναλντ Τραμπ με τον Βλαντιμίρ Πούτιν, στο Ελσίνκι, η οποία φέρεται να ανατρέπει πολλά και να σηματοδοτεί μια νέα παγκόσμια τάξη, μέσω μιας απροσδόκητης σύγκλισης, οι όποιες πρόσφατες επιθέσεις της ελληνικής κυβέρνησης εναντίον των Ρώσων, ανεξαρτήτως της ύπαρξης ή όχι ουσιαστικής αιτίας, μοιάζουν σαν τουφεκίες μετά τη λήξη του πολέμου και έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την αμερικανική προεδρική σχετική πολιτική, ενώ βεβαίως προβληματίζει και η όλη στάση του Αμερικανού πρέσβη στη χώρα μας, για την οποία δικαιολογείται μια ιδιαίτερη αναφορά.

Η σαφώς πέραν της κύριας και τυπικής αποστολής του σημερινού πρέσβη των ΗΠΑ στην Ελλάδα, Τζέφρι Πάιατ, παρέμβαση και εμπλοκή του σε διάφορα εσωτερικά και κυρίως εθνικά μας θέματα ίσως αγγίζει τα όρια της προκλητικότητας, συμπεριφορά που δεν μπορεί να αποδοθεί σε προσωπικές επιλογές και ενέργειες του συγκεκριμένου πρέσβη ή σε επίσημη τακτική και πολιτική του State Department, αλλά ίσως να οφείλεται στη φημολογούμενη ιδιαίτερη σχέση του με τη Χίλαρι Κλίντον ή σε κατευθυντήριες γραμμές κάποιων υπογείως κινούμενων κύκλων του αμερικανικού κατεστημένου, στο οποίο δραστηριοποιείται είτε με την έγκριση και τις ευλογίες του Αμερικανού Προέδρου, είτε ενεργεί αυτοβούλως, παρακάμπτοντας τον Λευκό Οίκο. Το φαινόμενο αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί πρωτόγνωρο και είναι πιθανό να εντάσσεται σε μια πάγια αμερικανική στρατηγική, η οποία χαράσσεται και εκτελείται από κάποια κέντρα, που στις περισσότερες των περιπτώσεων ο εκάστοτε Αμερικανός Πρόεδρος αγνοεί τις κατευθυντήριες γραμμές, χωρίς να τις εγκρίνει ή να δύναται να τις ματαιώσει. Η ύπαρξη και η ικανότητα αυτού του δεύτερου, αόρατου και απροσδιόριστου πόλου εξουσίας και άσκησης κρίσιμης πολιτικής εκ μέρους του αμερικανικού κράτους μάλλον αποδεικνύεται μέσω των δραστηριοτήτων της έχουσας ξεχωριστό ρόλο Υπηρεσίας Πληροφοριών των ΗΠΑ, δηλαδή της CIA, η οποία τακτικά και διαχρονικά αποκαλύπτεται να ενεργεί ακραίως και χωρίς τη συγκατάθεση ή γνώση του Αμερικανού Προέδρου, ενώ ουδέποτε υπήρξαν οι ανάλογες συνέπειες για τους πολλές φορές εκτεθέντες προϊστάμενους των επιχειρήσεών της ή των διευθυντών της. Θα πρέπει όμως να επισημανθεί ότι, μέσω αυτής της καθ' όλα ανεπίσημης και προφανώς μη νόμιμης ή προβλεπόμενης τακτικής, εξασφαλίζεται μια σταθερά σκληρή πολιτική εκ μέρους της αμερικανικής

Οι σχετικές αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης για τις απελάσεις Ρώσων αξιωματούχων δεν αποκλείεται να συνδέονται ή να αποσκοπούν και στην αποδόμηση του διαβόητου «Σχεδίου Πυθία 1», δηλαδή της μεγάλης και άκρως σημαντικής δικογραφίας που σχετίζεται και με τις υποκλοπές στη Vodafone, καθώς και με διαρροές άκρως ευαίσθητων εγγράφων από την ΕΥΠ, η δικαστική διερεύνηση των οποίων κατέληξε σε εμπλοκή και σε σοβαρές κατηγορίες κατά των Αμερικανών...

κυβέρνησης, χωρίς να πλήττεται ευθέως και αποδεδειγμένα το πρόσωπο του Αμερικανού Προέδρου, ο οποίος, σχεδόν πάντοτε, εμφανίζεται να ακολουθεί και να υιοθετεί πολιτικές και τακτικές οι οποίες του εξασφαλίζουν θετική αναγνωρισιμότητα.

Πάντως, η επίσκεψη του Τζέφρι Πάιατ στο Άγιο Όρος τον περασμένο Απρίλιο είναι πολύ πιθανό να σχετίζεται με τις ρωσικές δράσεις και επιδιώξεις εκεί, για τις οποίες θα έπρεπε να εξευρεθεί τρόπος εξουδετέρωσης ή αναχαίτισής τους.

Η Μόσχα, αναμένοντας προφανώς μια διαφορετική περαιτέρω διάθεση εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης, αντέδρασε καθυστερημένα και με κάποιες αντίστοιχες απελάσεις, που ενόχλησαν τον Έλληνα υπουργό Εξωτερικών, ο οποίος, όπως περιέργως και αφελώς, δεν φάνηκε να τις ανέμενε. Θα πρέπει να σημειωθεί, πάντως, ότι οι Ρώσοι αιφνιδιάστηκαν με την ελληνική απόφαση για τις απελάσεις αξιωματούχων τους, στοιχείο που ίσως αποδειχθεί περισσότερο επώδυνο για τη χώρα μας, αλλά σίγουρα αποτελεί και πειστική ένδειξη ότι δεν σχετίζονταν με τις αποδιδόμενες σε αυτούς δραστηριότητες. Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των Ρώσων είναι ότι δεν ξεχνούν και δεν βιάζονται. Περιμένουν, επιδεικνύοντας εκνευριστική υπομονή, αλλά οι σχετικές «απαντήσεις» τους επέρχονται την κατάλληλη στιγμή και είναι εξαιρετικά οδυνηρές και αναμφισβήτητα οξύτερες των σχετικών εις βάρος τους επιθέσεων και προσβολών.

Μάλλον σίγουρα λοιπόν, οι όλες σχετικές ρωσικές αντιδράσεις δεν εξαντλήθηκαν και δεν έλαβαν τέλος με τις απελάσεις-αντίμετρα εναντίον Ελλήνων αξιωματούχων. Μια αναφορά του Ρώσου πρωθυπουργού Ντμίτρι Μεντβέντεφ σε «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», όπως αποκαλείται το μέρος της κατεχόμενης Κύπρου μόνο από τους Τούρκους και

περιστασιακά από κάποιες ισλαμικές χώρες, αφήνει να διαφανεί μια ανάλογη διάθεση της Μόσχας έναντι του Κυπριακού και άλλων ελληνικών εθνικών θεμάτων, αλλά μάλλον αυτό προσομοιάζει μόνο με έναν βρυχηθμό, αφού δύσκολα θα διαφοροποιήσει την όλη πολιτική και τις θέσεις της τουλάχιστον στο κυπριακό ζήτημα, με δεδομένους τους ισχυρούς και παραδοσιακούς δεσμούς της με την Κύπρο, αλλά και επειδή αρκετό ρωσικό χρήμα βρίσκεται στις κυπριακές τράπεζες. Ακόμα, οι Ρώσοι μάλλον δεν θα επιλέξουν να στραφούν άμεσα και εκδικητικά εναντίον των ελληνικών συμφερόντων, κυρίως λόγω των ιστορικών σχέσεων με τη χώρα μας και της επιρροής τους σε μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας, που εν πολλοίς σχετίζεται και με το στοιχείο της Ορθοδοξίας, ενώ οπωσδήποτε δεν επιθυμούν να έχουν και την Ελλάδα απέναντί τους στην ιδιαίτερα καίρια για τα πολλά ερείσματα και συμφέροντά τους περιοχή των Βαλκανίων, όπου η παρουσία τους ήταν πάντοτε εμφανής και καθοριστική. Με δεδομένο και το πρόσφατο ιστορικό της μετάλλαξης της έντασης με την Τουρκία σε έναν απρόσμενο εναγκαλισμό της Μόσχας με την Άγκυρα, δεν αποκλείεται οι Ρώσοι να ακολουθήσουν μια ανάλογη συμπεριφορά και με την Ελλάδα, ως «να μη συνέβη τίποτα», ακόμα και με την κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα, αποδεικνύοντας ότι τα στρατηγικά και τα πολιτικά τους συμφέροντα και επιδιώξεις βασίζονται στην υπομονή και στον χρόνο, μη παρασυρόμενοι σε παρορμητικές ενέργειες, οι οποίες συνήθως αποδεικνύονται λανθασμένες. Εκείνο, πάντως, που θεωρείται σίγουρο είναι ότι κάποια στιγμή οι εμπνευστές, οι υπαίτιοι και οι αποφασίσαντες τις συγκεκριμένες απελάσεις των Ρώσων αξιωματούχων θα υποστούν οδυνηρές προσωπικές συνέπειες και τότε θα γίνει αντιληπτός ο τρόπος και το μέγεθος της ρωσικής εκδικητικότητας.